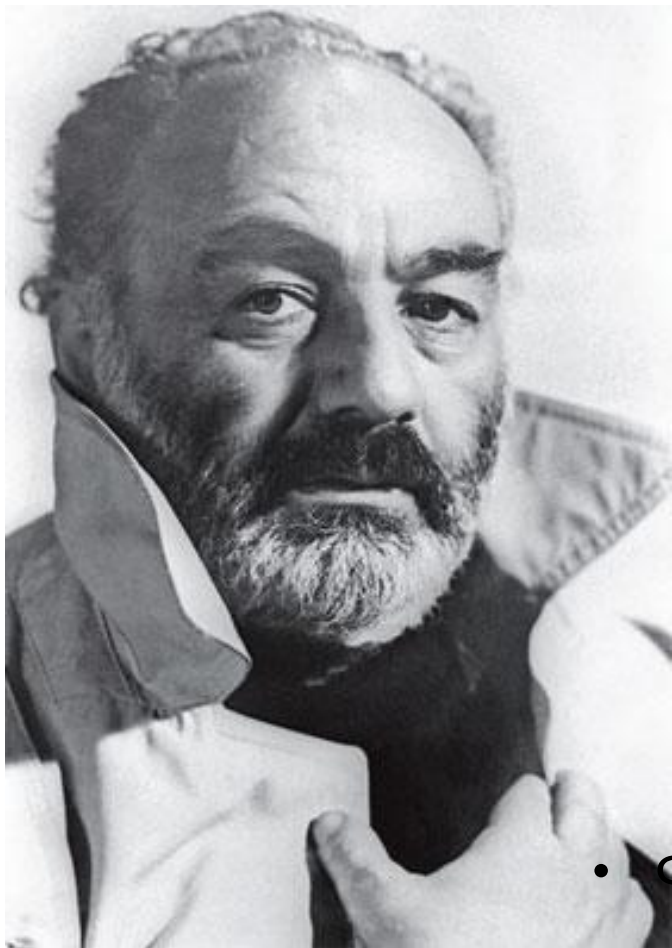

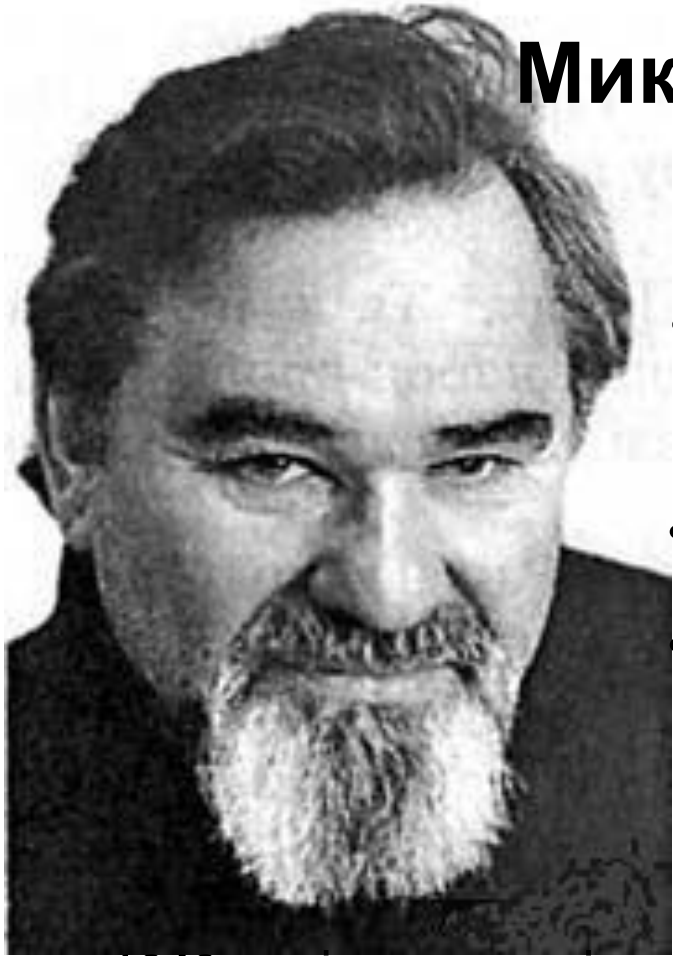
СЕРГІЙ ПАРАДЖАНОВ

(1924-1990)

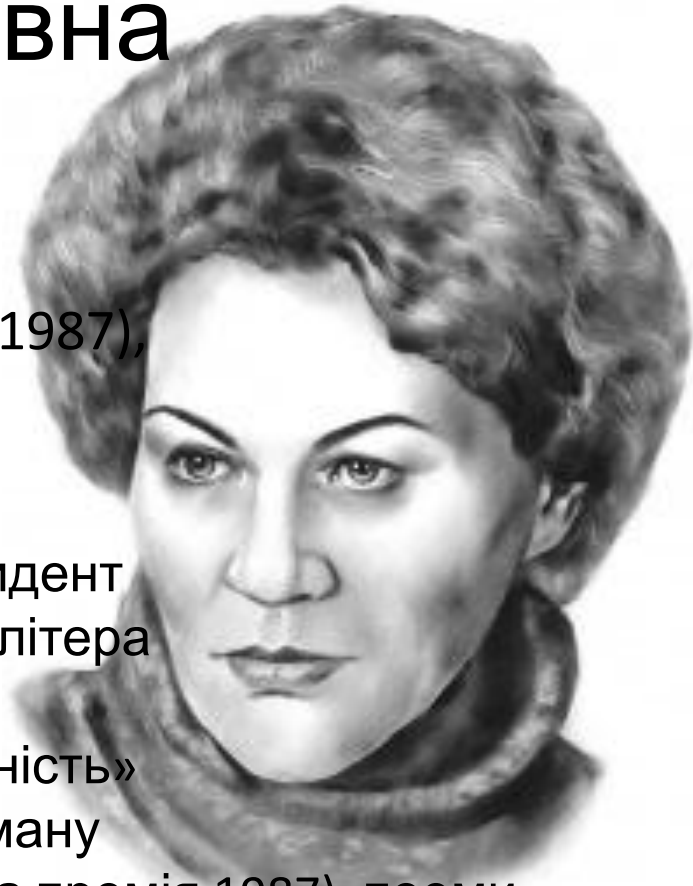
- Параджанов Сергій Йосипович – визначний вірменський і український кінорежисер, народний артист УРСР (з 1990), лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка (1991, посмертно).
- З Україною пов'язана значна частина його творчої біографії: фільми «Наталія Ужвій», «Золоті руки», «Думка» (1957), «Перший хлопець» (1958), «українська рапсодія» (1961).
- Фільм «Тіні забутих предків» був удостоєний призу на Всесоюзному кінофестивалі в Києві (1966). Всього за два роки прокату за рубежом фільм зібрав на різних міжнародних фестивалях 28 призів, нагород і дипломів, ставши однією з найвідоміших радянських картин.
- У березні 1973 був заарештований (за сфабрикованими звинуваченнями). Завдяки міжнародній кампанії протесту був звільнений у грудні 1977 р.

Мико́ла Дани́лович Руде́нко (1920 - 2004)

- відомий поет, філософ, право захисник, дисидент, засновник Української Гельсінської Групи (УГГГ)
- Учасник радянсько-німецької війни під час якої був важко поранений.
- Після виходу збірки віршів «З походу» (1947) прийнятий до Спілки письменників України. Працював відповідальним секретарем видавництва «Радянський письменник», редактором журналу «Дніпро», секретарем парткому СПУ.
- 1949 — під час сталінської кампанії проти «космополітів» відмовився негативно характеризувати єврейських письменників, яких вимагали виключити зі СПУ.
- 1970-ті роки — активно залучився до захисту прав людини, в тому числі національних. Підтримує стосунки з московськими дисидентами. Член Радянського відділення «Міжнародної амністії».

Костенко Ліна Василівна (1930-.....)

- українська письменниця-шістдесятниця, поетеса. Лауреат Шевченківської премії (1987), Премії Антоновичів (1989), премії Петрарки (1994).
- У радянські часи брала активну участь у дисидентському русі, за що була надовго виключена з літературного процесу. Авторка поетичних збірок «Над берегами вічної ріки» (1977), «Неповторність» (1980), «Сад нетанучих скульптур» (1987), роману у віршах «Маруся Чурай» (1979, Шевченківська премія 1987), поеми «Берестечко» (1999, 2010). 2010 року опублікувала перший прозовий роман «Записки українського самашедшого», що став одним з лідерів продажу серед українських книжок у 2011 році.

Почесний професор Києво-Могилянської академії, почесний доктор Львівського та Чернівецького університетів.

Відмовилась від звання Героя України

Загребельний Павло Архипович (1924 – 2009)

- український письменник, Герой України, лауреат Державної премії СРСР, Шевченківської премії.
- У 1964—1979 — секретар, 1979—1986 — 1-й секретар правління Спілки письменників України. Голова Комітету з Державних премій ім. Т.Шевченка (1979—1987).
- Депутат ВР СРСР 10-11 скликання (1979—1989), ВР УРСР 9 скликання (1974—1979). Член КПРС (1960—1990), кандидат у члени ЦК КПУ (1974—1979), член ЦК КПУ (1979—1989). Член Комітету Національних премій України ім. Т.Шевченка (09.1996—11.2005). У 1964—1979 — секретар, 1979—1986 — 1-й секретар правління Спілки письменників України. Голова Комітету з Державних премій ім. Т.Шевченка (1979—1987).
- Депутат ВР СРСР 10-11 скликання (1979—1989), ВР УРСР 9 скликання (1974—1979). Член КПРС (1960—1990), кандидат у члени ЦК КПУ (1974—1979), член ЦК КПУ (1979—1989). Член Комітету Національних премій України ім. Т.Шевченка (09.1996—11.2005).

Стус Василь Семенович (1938 - 1985)

- український поет, перекладач, прозаїк, літературознавець, правозахисник. Один із найактивніших представників українського культурного руху шістдесятників. Герой України.

- За власні переконання в необхідності української культурної автономії творчість Василя Стуса була заборонена радянською владою, а сам поет був на 12 років позбавлений волі.

Шелест Петро Юхимович (1908-1996)

партійний і державний діяч УРСР та СРСР. Перший секретар ЦК КП України (1963–1972). Батько Шелеста Віталія Петровича.

В ЦК КПУ:

- 1954 — обраний другим секретарем Київського міськкому КП України. З цього ж року — член ЦК КП України.
- З лютого 1957 — перший секретар Київського обкому КП України.
- 15 вересня 1961 року відбувся пленум Київського обкому КП України, на якому першим секретарем обкому обрано П. Шелеста.
- З липня 1963 по 10 травня 1972 — перший секретар ЦК КП України. Своєю кар'єрою завдячував підтримці з боку М. Хрущова і М. Підгорного, хоча у 1964 року разом з М. Підгорним відіграв важливу роль в усуненні М. Хрущова від влади (про що згодом шкодував).

Чорновіл В'ячеслав Максимович (1937-1999)

- український політик, публіцист, літературний критик, діяч руху опору проти русифікації та національної дискримінації українського народу, політичний в'язень СРСР. Провідник українського національно-демократичного визвольного руху кінця 80-х - 90-х років; Герой України (2000, посмертно). Лауреат Міжнародної журналістської премії ім. Ніколаса Томаліна (1975).
- Ініціатор проголошення Декларації про державний суверенітет України 16 липня 1990 р. та Акту проголошення Незалежності України 24 серпня 1991 р.
- Разом із іншими видатними діячами започаткував в Україні національно-визвольний рух шістдесятників та дисидентів. Засновник та головний редактор підпільного українського часопису "Український вісник". Член Української Гельсінської групи.
- Перебував у мордовських таборах суворого режиму і на засланні. Сумарно пробув у неволі 17 років. У 1990-92 рр. - голова Львівської обласної ради. Народний депутат України з березня 1990 р
- Загинув 25 березня 1999 року за нез'ясованих обставин в автокатастрофі на шосе

Щербицький Володимир Васильович (1918-1990)

радянський партійний і державний діяч.

- Від 1948 року на партійній роботі. Від 1955 року перший секретар Дніпропетровського обкому КПУ, з 1957 року член Секретаріату ЦК КПУ; з травня 1972 року, після усунення Петра Шелеста перший секретар ЦК КПУ, одночасно з 1961 року — член ЦК КПРС і з 1971 року член Політбюро ЦК КПРС.

З 1955 року депутат Верховної Ради УРСР, з 1958 — СРСР, з травня 1972 року член Президії обидвох Верховних Рад.

В 1961–1963 та 1965–1972 роках — Голова Ради

Міністрів.

- З ім'ям Щербицького пов'язане посилення русифікації України (під приводом здійснення процесу «злиття націй»), суворе переслідування діячів українського дисиденства, яке призвело фактично до його розгрому. Повністю підтримував політичний курс генерального секретаря ЦК КПРС Л. Брежньєва, не чинив опору обмеженню прав УРСР.

Брежнєв Леонід Ілліч

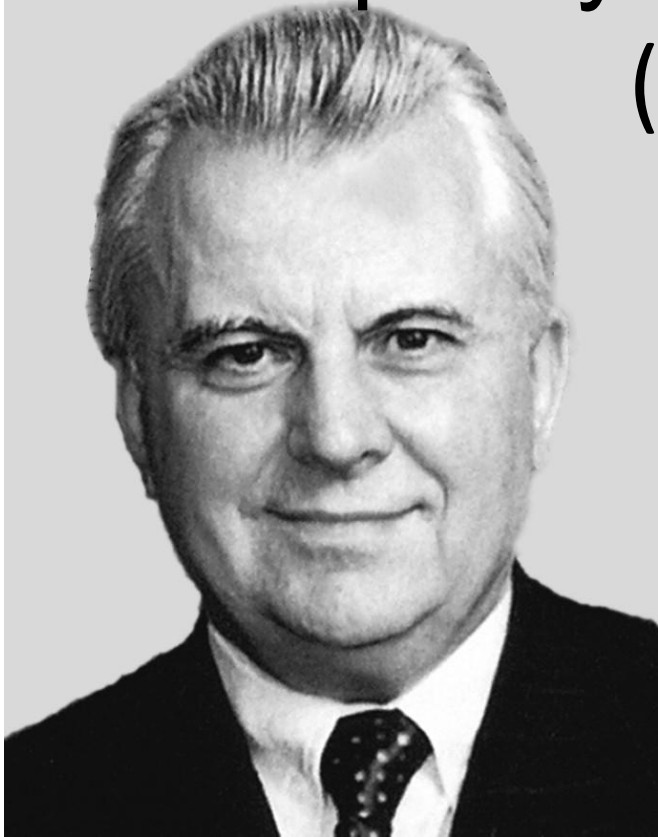
(1907-1982)

- радянський державний і партійний діяч, Перший секретар ЦК КПРС (1964 — 1966), Генеральний секретар ЦК КПРС (1966 — 1982). Почесний громадянин Дніпропетровська.

- Із його діяльністю пов'язані неосталіністська лінія, посилення русифікації, агресивна зовнішня політика, придушення інтелектуальної свободи і прав людини, посилення тотального контролю суспільства з боку органів КДБ, моральна деградація партійно- державної номенклатури.

Кравчук Леонід Макарович (1934-.....)

- перший Президент України після здобуття нею незалежності у 1991 році (1991—1994), Голова Верховної Ради України у 1990—1991 роках, Народний депутат України у 1990—1991 та 1994—2006 роках, Герой України (2001).
- У 1991—1994 рр. — Президент України. У 1993 р. погодився на дострокові вибори глави держави (призначені на липень 1994 р.). У першому турі набрав найбільшу кількість голосів серед інших кандидатів, але в другому програв Леоніду Кучмі.
- Обраний народним депутатом у 1994 р. — на довиборах в одному з мажоритарних округів на Тернопільщині. У 1998 році, залишаючись безпартійним, очолив виборчий список Соціал-демократичної партії України (об'єднаної). Напередодні голосування вступив до СДПУ(о) і привів її до Верховної Ради.